

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Perseuerantia virginibus quàm sit necessaria. Can. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Humilitas quam sit virginibus necessaria.

CANON XI.

Bernard.

Humilitate
magis ne-
cessaria quā
virginitate.
Luc 1.

Quarto, præcipio ac maximopere commendo tibi omnium virtutum in-
itium ac fundamentum, humilitatem, per quam ipsi mundo primo restitu-
ta est salus, omnibusque eam possidentibus æterna promissa est beatitudo ac
coelestis hæreditas, sine qua nemo videbit me, nec gloriam meam intrare poterit.
Hinc est, quod præcipuus ille secretorum meorum contemplator beatus Bernar-
dus, hanc adeo virginibus virtutem commendat, vt etiam liberè fateatur, mihi
sine humilitate virginitatem non placere. Non mediocriter inquit placet Deo
anima illa, in qua humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat hu-
militatem. Idè pulchra est permixtio humilitatis & virginitatis. Veruntamen
magis necessaria est humilitas, quàm virginitas. Potes nanque Deo placere humi-
lis homo, quamuis non virgo: non autem virgo superbiens: Imò nec beatissima
Mariæ virginis virginitas Deo sine humilitate placuisset. Idè gloriosa virgo non
dixit. Quia respexit virginitatem ancillæ suæ, sed respexit Dominus humilitatem an-
cillæ suæ.

Gratitudo quantum exornet virginitatem.

CANON XII.

Quinto, volo ac expeto à te, vt pro tam magno, tamque excellentissimo do-
no, quod in fragili tuo vasculo tibi concessi, grata mihi sis, debitæque gra-
tias rependas. Siquidem ingratitudo omnium vitiorum est pessimum, sæ-
peque homines propter suam ingratitudinem, mea id exigente iustitia, in multas
cogor permittere defectus incurrere, seu gratiam collatam illis subtrahere: multis
insuper varijsque modis humiliare, vt vel sic discant propriam agnoscere vilitatē,
mihique omnem gratiam, omneque bonum ascribere: alias in superbiam elati ad
maiorē sui damnationem dona mea possiderent. Itaque gratitudinem ama, gra-
titudinem obuijs suscipe vlnis & amplexare, & time nequando hac magna te glo-
ria priuem, ad quam ex gratuita mea pietate te euexi, aliumque in locum tuū, multo
te & gratiorem & digniorem substituam. Hocque habeto semper in corde tuo
quod videlicet, si vel vilissimo alicui homini, maximoque peccatori quem mun-
dus habet, tantam exhibuissē gratiam, tantisque eundem præuenissē benedi-
ctionibus, qualibus te præueni, illo dubio procul multo esset gravior, multoque
promptior ad obediendum mihi, in quibuscunque meam studeret agnoscere vo-
luntatem, quàm tu. Quod exercitium gratiam meam non solum in te seruabit, v-
trum etiam cumulabit & augmentabit quàm maximè.

Perseuerantia virginibus quam sit necessaria.

CANON XIII.

Sexto, perseuerantiam cum recta intentione tibi mando, videlicet vt firmissi-
mum facias propositum, quod ad mei solius gloriam & honorē velis illam
ac integram, quacunque etiam ingruente tentatione, siue diaboli, siue mundi, si-
ue carnis, seruare virginalem puritatem, nec vlli vnquam homini, quantum in te
est, consensum præbere amplexandi, tangendi, exosculandi aut cognoscendi re,
præterquam mihi soli, qui sum sponsus, Dominus ac Magister tuus, nisi velis æter-
nam meam incurrere indignationem.

Quid

Quid enim sponsa mea putas prodesse ad tempus se castum, pudicum ac mundum seruare, & aliquanto post deficere, seque ipsum modo quocumque polluere? Nunquid talis virginum gloriam, imò virginum aureolam obtinebit? Nunquid huiusmodi poterit dicere canticum, quod dicent incorrupti, ac nulla carnis libidine sedati? Semel testatus sum, & adhuc dico, minimè gentium. Quis ergo hanc gloriam consequetur? Audi Euangelistam meum. *Qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit*, hoc est, qui in corde suo propoluerit ad sempiternam meam gloriam inuiolabiliter suam custodire puritatem virginalem, non per annum vnum, aut alterum, sed omnibus diebus vitæ suæ usque in finem, iste hoc honore dignus iudicabitur, impetrabitque à me singulare quoddam ac diuinum munus, quod solis martyribus, doctoribus, & virginibus ob sui certaminis ac laboris difficultatem, iam iamque consequutæ victoriæ tribui solet. Quod si & tu assequi concupiscis, quæ iam breuiter docui custodire satage, & cane diligenter, ne quid horum omittas, alioquin magnam salutis tuæ facies iacturam. O sancta perseverantia tu verè singularis summi regis filia, tu finis virtutum & consummatio: sine te neque qui pugnat victoriam, nec palmam victor consequetur. Tu nutrix es ad meritum, tu mediatrix ad præmium, tu foror patientiæ, tu constantiæ filia, tu charitatis in dissolubile vinculum, tu totius sanctitatis propugnaculum. Hanc si quis tollat, nec obsequium mercedem, nec beneficium, gratiam, nec laudem fortitudo habebit. Sola est, cui æternitas redditur, vel potius quæ perseverantem æternitati reddit sicut ipse loquutus sum. *Qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit.*

Apo. 14.

Mat. 10. & 14

Aureola quibus nam præstetur.

Perseuerantia quanta laude digna sit.

Mat. 10. & 14

Sensuum custodia virginibus quam sit necessaria.

CANON XIV.

His iam omisissis, o filia docebo te quæ fugere debeas, ut tam mente, quam corpore incorrupta permanere possis. Primo, omni qua potes diligentia habebis sensuum custodiã, ex quorum neglectu penè omnia viciarum prodeunt monstra, multique magna etiã sanctitate præditi per hunc in extremã usque deveniunt in Re. 9. & 10. P sal. 26. 2. Reg. 11. miseriam, ut puer meus sanctus David, cui & si testimoniũ præbuerim, quod inuenissem virũ secundum cor meũ, nihilò minus per abusum & sensuũ irrefrenationẽ, in adulteriũ simul & homicidium cecidit. Hinc ipsemet postea cautior factus, orare coepit: *Averte oculos meos ne videant vanitatem.* Et Sapiens: *Averte oculos tuos à muliere* Eccl. 9. *sompta. Propter speciem enim mulieris, multi perierunt.* Itemque: *Virginem ne conspicias, ne scandalizetis in decore eius.* Et sicut hæc de iuuenibus dicta sunt, ita & de puellis, puta, multò fragilioris sexus, intelligi valent & debent, ut arctè & sollicitè sensus suos exteriores ab omni evagatione cohibeant, ne illis contingat quod Sancto Propheta David: Et quod quondam per Prophetam meum prædictum est. *Invanit mors per fenestras suas:* hoc est, peccati oblectatio, siue peccati consensus, per quæ generatur mors animæ, intravit per fenestras, scilicet incustoditos sensus. Vnde multi secretissimorum meorũ penitus ac lucidius huiusmodi damna ex incantata sensuum custodia nascentia prævidentes, non fuerunt ausi ne proprium quidem intueri nudum corpus ne tentaret eos, qui meos solet tentare electos, sathanas, & hoc vel maximè ob castissimum amorem, quem erga me gerebant, ne per suã negligentiam à meæ diuinitatis amore separarentur, aut aliquid intro reciperent, quo diuinitatis meæ præsentiam offenderent, aut demum aliquam cordis, in quo ego, iugiter

Eccl. 9.

Ibidem.

1. Reg. 11. Hier. 9.

Castitas quorundam sanctorum quanta fuerit.